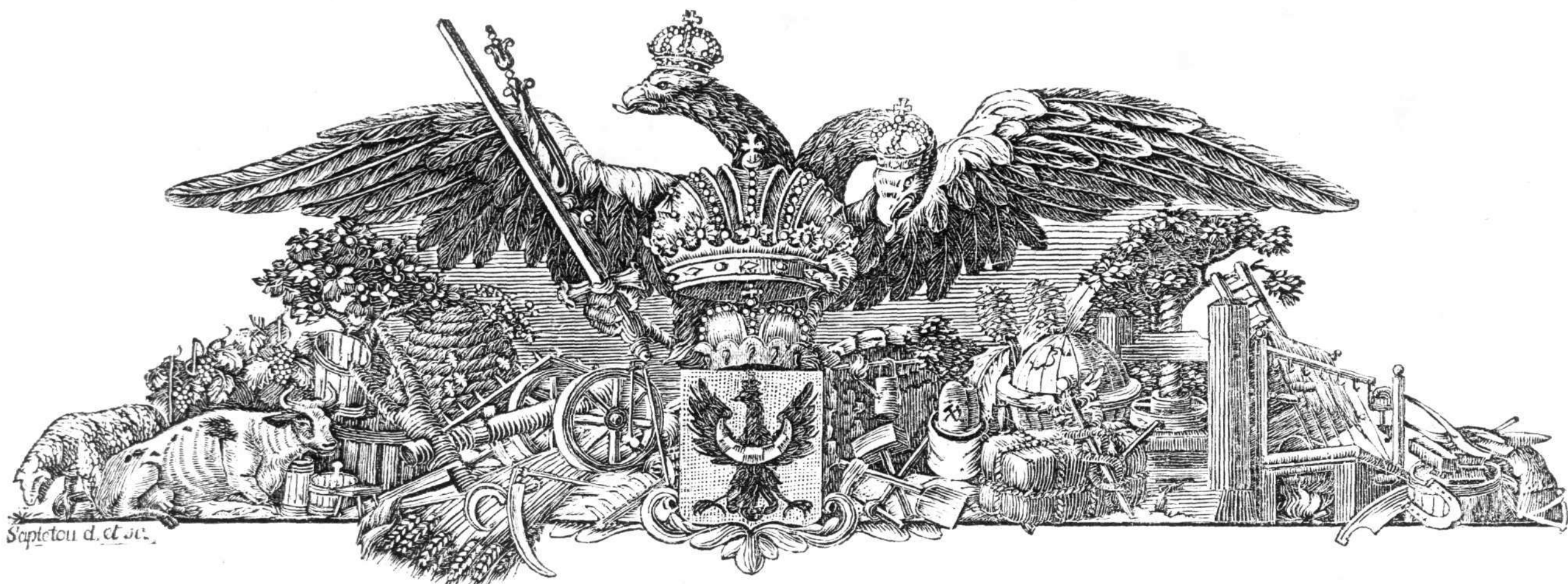




Kmetijske in rokodelske novice.

Na svitlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 26. Sušca. 1845.

List 13.

Posvečenje.

Zareče sonce je slovó jemalo
Od dneva, kter'ga milo je ogrevalo,
Skrivavši za večerne se goré;
Ozirajo nazaj se žari zlati,
Ter blagi zadnjič zemlji pozdrav dati,
Oblakov sterme stene rumeně.

Zdej moč neznana m' serce vabi, žene
Sprehajati poleg dobrane se zelene,
Svitlost noči na prostim ogledvat';
In v misli mnogotere b'lo vtopleno
Serce, ki mu je bilo perpušeno,
Svetá lepoto v nočnim mrak' spoznat'.

V oblakov namreč sim zagledal redu
Podobo rajsko, čudapolno ogledu,
Strašivši silno me samotniga;
Obličje njeno čela krog oviti
Leskečih žarov lepi venec kiti —
Imé bliši se v njim „Slovenija.“

Al dalej nisim mogel več prestati,
Perkazni čudne dalej ne ogledvati,
Podí me v nagli beg neznana moč;
In komej v tek po ravni se planjavi
Sim spustil — glej! tekočiga me vstavi
En glas prijetni mi takó rekoč:

„Nazaj obrni se, moj sin predragi!
Ne delaj žalosti več mater' blagi,
Ki dolgo, dolgo nisi je poznal;
Že mnogotero sim te obdarila,
Ze od mladosti jezik svoj učila,
Al ti le ptujce si okol iskal.“

„Komu sercé hitrejši le ne bije,
Komu gorkejši solnce le ne sije,
Ko drage domačije sliši imé?
Tam ki mladenč iz dečka raste gori,
Ki iz mladenca čversti mož izzori —
Oh, kti'ga za to ne kipi sercé!“

„Glej sinov krog nebrojeno število,
K' se trudjo radi za Slovenio milo,
Goreči za svoj jezik prestadak:
Zató z slovenskim duham volni
Tud' ti oserčje svoje si napolni,
De za Slovenjo drago boš gorak.“

To govorivši je perkazen zala
Ko bliska nagliga svitlost zbežala,
In več nje rajskiga ni b'lo sledú —
In glej! radosti sladke v moje žile
Do domačije so se mi razlile —
V rodoljubov biti čem redú!

Šmarski.

**Za kmetijstvo visoko zasluženi možje.
Njih ekscelencija, žlahten gospod Juri
Haulik, škof v Zagrebu.**

Pod tem nadpisam smo v 8. listu kmetijskiga časopisa (Oeconomische Neuigkeiten und Verhandlungen) potopis brali, kateri nam pové, kakó velike zasluge imajo Njih ekscelencija, milostljivi Zagrebški škof za prid kmetijstva na Hrovaškim. Kér vémo, de bo to popisovanje vsim našim bravcam po volji, jim ga tukaj okrajšaniga podamo.

„Na svojim popotvanju po Ogerski deželi“ — beremo v imenovanim potopisu — „sim lanjsko jesen tudi na Hrovaško in sicer do Zagreba prišel. Cela hrovaška dežela je lepa, rodovitna dežela; nje nar lepsi in nar rodovitniši del je pa Zagorje. Doline in griči, gojzdi in njive, travniki in vino-

gradi, se tukaj takó lepo verstijo, de je veselje popotovati po teh krajih. Grajšinske zemljiša niso prevelike, vasi je malo in so tudi majhne. Hiše (kuče) kmetov posamezno stojé, večidel v sredi polja, travnikov, nogradov i. t. d. Vino, turšica, pšenica in ajda so poglavitni pridelki hrovaške dežele. Živinoreja je bolji tukaj, ko na Ogerskim; vidi se pa posébnó veliko lepih in dobro rejenih goved in prešičev. Goveda so srednje velikosti in večidel rudečkaste farbe; prešiči so černi in podolgastiga života. Konji so sploh majhni, tode žlahtniga plemena in terdniga jedra. Ovac je malo. Polja ne pustijo v prahi (na ugaru) ležati; druga setev je sploh ajda; po turšici večidel pšenico sejejo. Ko bi pa kmetje tukaj še bolj pridni bili, bi vsih pridelkov na kupe bilo.“

„Sedajni čas se je, kakor povsod, tudi pri kmetovavcih na Hrovaškim, duh napredovanja zbudil